

Ne bojte se!

V drugi knjigi Kraljev lahko preberemo zgodbi, ki nam pomaga razumeti, kaj se dogaja pri spremenjenju. Izrael je v vojni z Aramom, Elija, Božji mož pa uporabi svojo preroško moč in s tem razodene strateške načrte aramske vojske proti Izraelcem. Najprej aramski kralj misli, da je eden izmed njegovih ljudi vohun, a ko spozna resnico, pošlje vojsko, da bi ujele Elija, ki prebiva v Dotanu. Aramske čete obkolijo Dotan naskrivaj, ponoči. Elijev služabnik je prvi, ki spozna obkolitev in se ustraši za varnost svojega gospodarja. Teče k Eliju in reče: »Moj Gospod, kaj bomo storili?« Prerok odgovori: »Ne boj se! Kajti teh, ki so z nami, je več kakor tistih, ki so z njimi.« Toda kdo bo to verjel, ko je vse okoliško pogorje prekrito s četami, ki so jih obkolile? Zato Elija moli: »GOSPOD, odpri mu vendar oči, da bo videl!« Sposobnost gledanja je bilo vse, kar je potreboval Elijev služabnik, da bi bil pomirjen. Na kocu zgodbe ni bil varen samo Gospodov prerok, ampak je bila tudi vsa vojska ponižana.

Zgodba nam pomaga razumeti, kaj se v spremenjenju dogaja, saj je v tem trenutku svojega javnega delovanja Jezus podoben Eliju, ki je z vseh strani obdan z nasprotniki. Njegovi učenci, posebno še Peter je zelo zaskrbljen za varnost svojega učitelja. Ne pozabimo, da Jezus ravno pred spremenjenjem sprašuje svoje učence, kaj mislijo ljudje, kdo je on. Ko Peter pove pravi odgovor, da je on Kristus, mu Jezus čestita in nato nadaljuje ter jih posvari pred neizbežnim trpljenjem, smrtjo in vstajenjem. Toda Peter je tako nepripravljen na to, da mu očitno nasprotuje. Vzame ga v stran, da bi ga okaral. »Nikoli, Gospod!« reče. »To se ti ne sme zgoditi!« Jezus ga ostro zavrne, da očitno vidi stvari s popolnoma človeškega zornega kota (Mt 16,13-23). Kakor Elijev služabnik je tudi Peter potreboval videnje z Gospodovega zornega kota, da bi videl, da je kljub smrtni obsodbi, ki Jezusu visi nad glavo, Bog še vedno z njim, Bog še vedno nadzira tok dogodkov in Bog bo poskrbel, da bo na koncu zmagal nad svojimi nasprotniki kakor Elija. Peter in učenci potrebovali Boga, da bi odprli njihove oči in jim dal vsaj za trenutek videti Božjo prisotnost v njihovem učitelju Jezusu. Spremenjenje je ta izkušnja.

Neki misijonar je na svojem študijskem potovanju skozi Sveto Deželo obiskal Jaffo, kjer je bival Peter, ko je krstil Korenelija (Apd 10). Osupljiva lepota tega obalnega mesta ga je navdihnila, da se je spomnil naslednje smešnice:

Pri spremenjenju je Peter ponudil, da bi zgradil tri šotore, enega za Jezusa, enega za Mojzesa in enega za Elija. Jezus je rekel: »Kaj pa zate Peter?« In Peter odgovori: »Ne skrbi zame Gospod, grem v Jaffo, tam je lepše.

Zdi se nam, da je Peter, ko je rekel: "Za nas je dobro, da smo tukaj," mislil na lepoto kraja. Toda verjetno ni mislil na lepoto gore, ampak na varnost svojega Gospoda. Bil je preobtežen z mislijo na varnost Učitelja ravno tako kakor Elijev služabnik. Toda ko so bile njegove oči odprte pri spremenjenju in je videl svojega Gospoda Jezusa prebivati v slavi nebeške prisotnosti, je njegov strah izpuhtel. In Jezus se obrne k njemu in reče: »Vstani in ne boj se več!« To je bolj natančna razlaga grškega ukaza oz. prepovedi v sedanjosti.

Vsakič, ko se zberemo pri Evharistiji, izkusimo trenutek spremenjenja, ko je naš nebeški Gospod spremenjen pred našimi očmi pod podobo kruha in vina. Naj ponovna potrditev Božje ljubeče prisotnosti v obhajilu vzame ves naš strah in dvom iz naših src in nas okrepi, da bi vstali in se pogumno srečali z izzivi in preizkušnjami, trpljenjem in seveda smrtjo, skozi katero moramo stopiti preden doživimo božansko slavo.

vir: www.munachi.com

prevedel: p. Bogdan Rus